

«Ορφανά» που κόβουν την ανάσα!

e enikos.gr/mpouz/576904/orfana-pou-kouvoun-tin-anasa

January 6, 2018

3:16 μμ, Παρασκευή 01 Ιουν 2018 3:16 μμ, Παρασκευή 01 Ιουν 2018

Ατζέντα του Μπουζ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΑΤΖΕΝΤΑ

Του ΒΑΣΙΛΗ ΜΠΟΥΖΙΩΤΗ

Με δύναμη απ'τη Θεσσαλονίκη. Η καρδιά του θεάτρου μας ευτυχώς δεν χτυπά μόνο στην Αθήνα, αλλά και εκτός. Έχω γράψει ξανά πως στη Θεσσαλονίκη και στο ΚΘΒΕ γίνεται εξαιρετική δουλειά από τον Γιάννη Αναστασάκη και την Μαρία Τσιμά. Μέσα από σκληρή και ουσιαστική δουλειά, μας κάνουν μια σειρά από ξεχωριστά «δώρα» με πιο πρόσφατα το ελκυστικότατο «Ντα» που ανέβασε ο Δημοσθένης Παπαδόπουλος και το εντυπωσιακό «Περιμένοντας τον Γκοντό» που υπέγραψε με δεινότητα ο ίδιος ο Αναστασάκης. Ήρθε όμως ένα ακόμα «ακριβό» δώρο από το ΚΘΒΕ τους: τα «Ορφανά» που φιλοξενούνται με μεγάλη επιτυχία στο Φουαγιέ της ΕΜΣ μέχρι και την Κυριακή και που από ότι «αλίεуса» θα επιστρέψουν σ'αυτό, το φθινόπωρο για λίγες μόνο παραστάσεις. Ο Τάκης Τζαμαργιάς που μας συγκλόνισε με την «Τάξη μας» και μας συνάρπασε με το έξοχο «Μίζερί» του, πετυχαίνει στα «Ορφανά» μια από τις πιο ισχυρές «νίκες»του. Λατρεύω τον τρόπο που «διαβάζει» τα έργα με τα οποία αναμετρείται ο Τζαμαργιάς. Λατρεύω τον τρόπο που φωτίζει όλες τις πτυχές τους με ζηλευτή αποτελεσματικότητα. Αυτό όμως που λατρεύω πιο πολύ σε εκείνος είναι το πως οδηγεί τους ηθοποιούς τους σε ερμηνείες συνταρακτικές. Το είδαμε στο «Μίζερι» με τη Ρένη Πιπτακή και το Λάζαρο Γεωργακόπουλο-ώθησε τους δύο άξιους ηθοποιούς να ανεβάσουν κι άλλο τον πήχη και να «επικοινωνήσουν»σκηνικά με ένα τρόπο που σπάνια βλέπουμε. Ομοίως

έπραξε με τους τρεις ηθοποιούς του στα «Ορφανά»: ο Χρίστος Στυλιανού με την καθοδήγησή του πέρασε σε νέο level-έφτασε στο ρίε του αποδεικνύοντας πως είναι ένας από τους αξιότερους ηθοποιούς της γενιάς του. Τις είχαμε δει τις δυνατότητές του και από άλλες «νίκες» του-εδώ όμως πετυχαίνει την πληρέστερη δουλειά του καθώς περνά απ' τις χαμηλές νότες στο κρεσέντο του Ντάνου που ερμηνεύει.

«Γίνεται» ο ήρωας που βλέπει τα πάντα να αλλάζουν στην μέχρι τώρα...

«τακτοποιημένη» ζωή του από την εισβολή του αδελφού της γυναίκας του στο σπίτι τους. Όταν όλα λέγονται με το όνομά τους η αλήθεια τον «γκρεμίζει» και τον φέρνει σε σημεία που δεν μπορούσε να φανταστεί πως θα φτάσει. Έξοχος, αληθινά έξοχος. Πλάι του η πολύ ταλαντούχα Ελένη Θυμιοπούλου «ντύνεται» την Έλεν με μέτρο και ακρίβεια. Με την πολύτιμη αρωγή του Τζαμαργιά φτάνει κι εκείνη στην αρτιότερη ερμηνεία της-μια καίρια ηθοποιός που της αξίζουν πολλά στο μέλλον. Πάμε και στον νεαρό -21 χρονών μόνο-Χρήστο Διαμαντούδη, που μόλις βγήκε από την δραματική σχολή ανέλαβε τον απαιτητικότατο ρόλο του Λίαμ. Εδώ κι αν έχει κάνει «θαύματα» ο Τζαμαργιάς: παίρνει έναν άγουρο ηθοποιό με ολοφάνερα προσόντα, δουλεύει πάνω σ' αυτά και καταφέρει ένα εντυπωσιακότατο αποτέλεσμα. Σαρώνει τη σκηνή ο ηθοποιός, λες κι έχει...κάψει χιλιόμετρα σ' αυτή. Έχει μια αμεσότητα που δεν τη συναντάμε συχνά στη σκηνή. Με έντονη σκηνική παρουσία, με ζηλευτό εκτόπισμα δεν «καμώνεται» τον αρρωστημένο ήρωα του Ντένις Κέλλου, αλλά «είναι» αυτός. Γεμάτος «ρωγμές»-τα μάτια του στάζουν αίμα, ο ιδρώτας του ποτίζει τη σκηνή, οι «εκρήξεις» του κόβουν την ανάσα. Συγκρατείστε το όνομά του, γιατί υπόσχεται να μας...κλέψει ξανά και ξανά!

ΣΠΕΥΣΤΕ να δείτε τα “Ορφανά” να ευτυχούν στο ανέβασμά τους στο ΚΘΒΕ-μέχρι αύριο Κυριακή και μετά μέσα στο φθινόπωρο. Ο Τζαμαργιάς απογειώνει το σύγχρονο κείμενο που εγείρει ερωτήματα, θέτει διλήμματα και προκαλεί έντονους προβληματισμούς σχετικά με τη βία και το ρατσισμό σήμερα. Μήπως στην προσπάθειά μας να περιχαρακώσουμε τα όριά μας προκειμένου να προστατεύσουμε τον εαυτό μας και τους δικούς μας από τους «άλλους», γινόμαστε από θύματα θύτες; Μήπως ο ρατσισμός κι η εγκληματικότητα όταν χτυπάνε την πόρτα μας, μας μεταμορφώνουν σε ό,τι περισσότερο φοβόμαστε και μισούμε; Ποια ορφάνια τελικά μας στοιχειώνει περισσότερο; Ποια ορφάνια είναι περισσότερο απειλητική για τη ζωή μας; Αυτή της απώλειας από το θάνατο, εκείνη της εγκατάλειψης από την ίδια την οικογένεια ή της παραπλάνησης ενός κοινωνικού συστήματος που υπόσχεται και μετά εγκαταλείπει; Το έργο διερευνά την ατομική ευθύνη και την κοινωνική συνείδηση του καθενός μας όταν βάλλεται άμεσα ή έμμεσα η ύπαρξή μας, στις πτωχευμένες ηθικά σύγχρονες κοινωνίες μας. Η σκηνοθετική προσέγγιση της συγκεκριμένης παράστασης μέσα από την εξαιρετικά εμπνευσμένη σκηνογραφία –Εδουάρδος Γεωργίου-και τις θαυμάσιες μουσικές του Γιώργου Χριστιανάκη, φωτίζει όλες τις πτυχές του έργου και προσφέρει ένα “ακριβό” δώρο στους θεατές που’ναι σε απόσταση αναπνοής με τους ερμηνευτές- έστω και ...χωρίς ανάσα πολλές φορές!

- ο [ATZENTA](#)
- ο [ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ATZENTA](#)

σχολίασε κι εσύ

σχετικά άρθρα